

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 1996 predbežne prerokoval návrh [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na začatie konania o ústavnej sťažnosti proti právoplatnému rozhodnutiu Úradu práce hlavného mesta SR Bratislavy č. 127/96/0-Šk, ktorým bolo porušené jeho základné právo na slobodnú voľbu zamestnania a na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a takto

r o z h o d o l :

Návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") bolo doručené podanie, ktoré jeho pisateľ označil ako "Návrh na začatie konania vo veci preskúmania ústavnosti právoplatného rozhodnutia správneho orgánu", ku ktorému priložil Rozhodnutie Úradu práce hlavného mesta SR Bratislavy č. 127/96/0-Šk z 22.8.1996, Odvolanie proti rozhodnutiu Obvodného úradu práce Bratislava IV č.j. 4-699/96 z 10. júla 1996, Rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava IV č. Soc.-96/05593/3/D/Jas z 24.7.1996, Rozhodnutie Obvodného národného výboru Bratislava IV., Posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia z 27.4.1989 o uznaní [REDAKOVANÉ] za osobu so zmenenou pracovnou schopnosťou, Lekársky nález z vyšetrenia [REDAKOVANÉ] na Výskumnom ústave reumatických chorôb v Piešťanoch z 9.8.1994 podpísaný [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]

Podanie obsahovalo návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti a dva návrhy na začatie konania o súlade právnych predpisov, ktoré boli s ohľadom na príslušnosť pléna ústavného súdu vyčlenené na konanie pred ním.

V odôvodnení návrhu na začatie konania o ústavnej sťažnosti poukázal sťažovateľ na to, že Obvodný úrad práce Bratislava IV. nebral do úvahy jeho zdravotné dôvody (potvrdené Lekárskym nálezom Výskumného ústavu reumatických chorôb v Piešťanoch z 9. augusta 1994), ani to, že je osobou so zmenenou pracovnou schopnosťou a rozhodol o jeho vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 27. júna 1996 (rozhodnutie č.j.: 4-699/96 z 3. júna 1996 - rozhodnutie ústavnému súdu predložené nebolo, ale jeho identifikácia vyplýva z iných predložených listinných dôkazov). Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom navrhoval, aby si odvolací správny orgán dôkazy o jeho nepriaznivom zdravotnom stave, pre ktoré odmietol nastúpiť do odporúčaného zamestnania, vyžiadal od ošetrujúcej lekárky a na základe toho zrušil rozhodnutie č.j. 4-699/96 Obvodného úradu práce Bratislava IV. Úrad práce hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy rozhodnutie Obvodného úradu práce Bratislava IV. potvrdil. V súvislosti s rozhodnutím Obvodného úradu práce Bratislava IV. o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie pisateľa podania, došlo aj k vydaniu rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava IV. č. Soc.-96/05593/3/D/Jas z 24.7.1996 o zastavení opakovanej peňažnej dávky sociálnej starostlivosti, a to dňom 1.7.1996.

Podľa sťažovateľa tým, že odvolací orgán (v podaní označený ako odporca) si nevyžiadal zdravotnú dokumentáciu, ako navrhoval sťažovateľ v odvolaní, čím by sa, podľa neho, bola preukázala nevhodnosť práce odporúčanej mu Obvodným úradom práce Bratislava IV., došlo k porušeniu jeho "základného práva na slobodnú voľbu zamestnania (slobodne sa rozhodnúť, do ktorej práce nastúpim, čo v práci budem vykonávať a za akú odmenu)" - čl. 35 ods. 1 ústavy, a tiež, podľa neho, "odporca porušil čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, keď vyradením z evidencie uchádzačov o zamestnanie boli mi zastavené platby do Všeobecnej zdravotnej poisťovne".

V tejto súvislosti sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby pri rozhodovaní o veci doplnil dokazovanie vyžiadanim si zdravotnej dokumentácie od [REDAKOVANÉ] jeho ošetrujúceho lekára [REDAKOVANÉ] a "Zápisnice o jeho zdravotnom stave od LPK". Na základe týchto dôkazov navrhoval, "aby ústavný súd uznesením uznal môje dôvody, ktoré som špecifikoval bližšie a z r u š i l Rozhodnutie odporcu".

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd zistil, že sťažovateľ (fyzická osoba) sa formou ústavnej sťažnosti domáhal preskúmania a zrušenia právoplatného rozhodnutia orgánu miestnej štátnej správy, o ktorom tvrdil, že ním boli porušené jeho konkrétne základné práva upravené v ústave.

Podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a 49 až 58 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z. ústavný súd o takejto ústavnej sťažnosti môže konať len vtedy, ak o ochrane namietaných základných práv (prípadne slobôd) nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o správnom súdnictve ( 244 a nasl.) a ani podľa jeho prílohy A, nie je z preskúmania všeobecných súdov vylúčené rozhodnutie Úradu práce hlavného mesta SR Bratislavy, ktoré sťažovateľ namietal.

Ako vyplýva z ustanovenia 25 ods. 2 zákona č. 1/1992 Zb. o zamestnanosti, v prípade rozhodnutia úradu práce, ktoré sa týka hmotného zabezpečenia, o ktorom sa rozhodlo v odvolacom konaní podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, môže sa podať návrh na jeho preskúmanie krajskému súdu. Preskúmaniu všeobecných súdov od 1. decembra 1995 podliehajú aj rozhodnutia orgánov štátnej správy o peňažných dávkach sociálnej starostlivosti (čl. I bod 59 zákona č. 232/1995 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok).

Pre konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa pred ústavným súdom nebola splnená jedna z podmienok, ktorú ustanovuje ústava a následne aj zákon č. 38/1993 Z.z. v znení zákona č. 293/1995 Z.z. Z dôvodu svojej nepríslušnosti ústavný súd návrh sťažovateľa na začatie konania o ústavnej sťažnosti odmietol podľa 25 ods. 2 citovaného zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať  
opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 1996

Za správnosť opísaného textu

JUDr. Tibor Šafárik

predseda senátu